

for den ſidſte, Eufen Sjørgenſen. Hvad Invalide-Andragenderne angaar, ſkal jeg ogſaa der ſige, at den ærede Ordſfører har fuld Grund til at udtale, at der er ſamſtemmende Opfattelſe i Udvalget baade nu og tidligere om diſſe Invalide-Andragender. Man er fuldſtændig enig om, at der viſes for ſtor Strengthed fra Invalide-Administrationens Side lige overfor en ſtor Del af dem, der andrage om Invalide-Underſtøttelſe. Naar jeg ſiger en ſtor Del, er det fordi jeg ogſaa dermed vil have ſagt, at der godt, hvad jeg ogſaa ſelv har erfaret, kan være Udſtillige, der andrage uden at have tilſtrækkelig Grund dertil. Jeg vil ogſaa føie til, ſom den ærede Ordſfører udtalte, at der er gjort ſtore Fremſkridt i den Retning, ſiden den høitærede Finantſminiſter begyndte at tage ſig af Sagerne. Der viſes ſtore Smødekommenhed nu end tidligere; men vi ſkønne ikke rettere, end at der er Udſtilligt tilbage at ønſte, og jeg er enig med den ærede Ordſfører i Alt, hvad han i den Henseende har udtalt, ſærlig ogſaa i det ret illuſtrerende Exempel, han nærmere udviklede for os, nemlig de Erklæringer, han oplæſte og refererede for Thinget. Naar jeg vil gjøre en Bemærkning, der gaar udenfor, hvad den ærede Ordſfører har ſagt, ſaa er det for at udtale, at der ogſaa i ſaadanne Tilfælde, hvor den ſaarede Mand erkjendes for at være Krigsinvalid, og alſaa erkjendes for at være berettiget til Invalide-Underſtøttelſe, ikke ſaa ſjældent hænder, at denne Underſtøttelſe beregnes ham meget knapt. Der foreligger et Tilfælde, ſom jeg har havt nogen Anledning til at blive bekendt med i den ſeneste Tid, hvor en Mand forſt, da han var bleven ſaaret, blev erkjendt for at være Invalid og fik Underſtøttelſe, derefter atter berøvet den, men ſaa udviklede hans Svaghed ſig i en meget betydelig Grad, og det blev da erkjendt, at han kunde betragtes ſom Krigsinvalid, hvorfør der paany blev tilſtaaet ham en Underſtøttelſe af, om jeg huſker ret, 180 Kr. Hans Tilſtand havde al Tid, efter at han var bleven ſaaret, været den, at han kun kunde udholde ſiddende Arbeide. Han lagde ſig derfor efter at være Proppeſtørrer og tjente ſit Brød derved. Hans Eygdom tog imidlertid til, der udviklede ſig i hans Ben, hvad Lægerne kalde Muſkelatrophie. Det havde til Følge, at Benet blev ſaa ſvagt helt op til Lænden, at han ikke længer kunde udholde den ſiddende Stilling, men kun kunde gaa ved to Stolte eller ſidde paa en Stol, naar han blev bunden faſt til Stolen. Han anſøgte derfor om Forhøiſe af ſin Underſtøttelſe, og den blev ham da tilſtaaet med et Beløb af, om jeg huſker

ret, omtrent 50 Kr. Jeg tør ikke indeſtaa for, at Summerne ere aldeles nøiagtige, enten de 180 eller de 50, men de afvige i alt Fald kun ganſte enkelte Kroner. Her er det, jeg finder, at man virkelig er for karrig i ſaadanne Tilfælde, hvor en Mand i den Grad har fat ſin Førlighed og Arbeidsvenne til, ſom her er Tilfældet. Jeg vil alſaa henſtulle til den høitærede Finantſminiſter, om han ikke kunde vække Opmærkſomhed hos Administrationen for denne Side af Sagen, ſaaledes at naar ſaadanne Tilfælde forelæ, hvor Svagheden tog et ſaadant forøget Omfang, ſom jeg her har tilladt mig at ſkilbre, at ſaa Administrationen beregnede lidt mindre karrigt, end Tilfældet ikke ſaa ſjældent har været. Det er kun exempelviſ, at jeg har tilladt mig at anføre dette Tilfælde.

C. B. Nyholm: Om den Mand, for hvis Bedkommende jeg har tilladt mig at ſtulle Endringsforſlag til Betænkningens Nr. 17, hedder det i Finantſubvalgets Betænkning, at han under 15de Auguſt d. A. har andraget hos Finantſminiſteriet om, at der i Henhold til Miniſteriets Skrivleſe af 13de Martz 1868 maatte blive tilſtaaet ham en aarlig Underſtøttelſe af Statskaſſen, idet han, eſterat den kongelige Porcellænsfabrik var overgaaet til et Aktieſelskab, fra 1ſte Oktober d. A. var blevet affædiget ſom Overdreier. Han erholdt derpaa under 17de September næſteſter Meddeleſe om, at der var tilſtaaet ham en aarlig Underſtøttelſe af 100 Kr. Da dette imidlertid ikke er tilſtrækkeligt til, at han i Forbindelſe med eget Arbeide kan erhverve det Fornødne til ſit og Families tarvelige Udſomme, eſterſom det, han ved eget Arbeide kan erhverve, kun kan blive høiſt ubetydeligt, da hans Helbred er blevet nedbrudt, og navnlig hans Syn ſtærkt ſvækket ved det anſtrengende Arbeide ved Porcellænsfabrikationen, og, da Miniſteriet ikke har ment ſig berettiget til at forhøie den ham tilſtaaede Underſtøttelſe, henvender han ſig nu til Folkethinget. Udvalget gjør imidlertid ingen Indſtilling for hans Bedkommende. Jeg ſkal tillade mig at fuldſtændiggjøre denne Udtalelſe, ſom her foreligger om denne Mandſ Forhold, med nogle yderligere Oplyſninger. Eſter at den kongelige Porcellænsfabrik ſom bekendt i en Arrække havde været drevet for Statens Regning, gif den i 1868 over i privat Eie, men dog ſaaledes, at Fabrikvirksomheden forſattes i den gamle Bygning, og at Fabriken erholdt Tilladelſe til fremdeles at kalde ſig den kongelige Porcellænsfabrik. Saaledes vedblev Forholdet indtil Eſteraaret 1884, da den hele Virksomhed gif over til et Aktieſelskab, og Bygningen